Kilencedik üzenet

Krisztus teljes szolgálata három szakaszban

Igeolvasmány: Jn 1,14; 1Kor 15,45b; Jel 1,4; 3,1; 4,5; 5,6; 2,4-5; 19,7-9; 21,2; 22,17a

I. Isten újtestamentumi ökonómiájának az egyedülálló tanítása a Krisztus teljes, három szakaszban – testet öltés, befoglalás és felerősödés – történő szolgálatáról szóló tanítás:

A. „Az, hogy mi lesz az Úr helyreállító munkája, és hogyan lesz az, attól függ, hogyan kezeljük ezt a tanítást" (Witness Lee); ez a tanítás összefoglalható egy egyszerű mondatban – „Az Úr helyreállító munkája Istennek a hústestté válása, a hústestnek a megelevenítő Szellemmé válása és a megelevenítő Szellemnek a hétszeresen felerősödött Szellemmé válása a gyülekezet felépítéséhez, amely Krisztus Testévé válik, és amely kiteljesíti az Új Jeruzsálemet" (*A divinális és misztikus tartomány*, 16. oldal [átdolgozott ford.]).

B. Ahhoz, hogy együtt munkálkodjunk Istennel az Ő munkatársaiként (2Kor 6,1; 1Kor 3,9), meg kell ismernünk, meg kell tapasztalnunk és élveznünk kell Krisztust (el kell nyernünk Krisztust – Fil 3,8-14) az Ő teljes szolgálatában az Ő három divinális és misztikus szakaszában.

II. Az első szakaszban, az Ő testet öltésének szakaszában, az emberi megszületésétől a haláláig, Krisztus a következő legfőbb dolgokat végezte el:

A. A testet öltésének szakaszában Krisztus behozta a végtelen Istent a véges emberbe; bár Krisztus Betlehemből jött elő, az Ő előremenetelei őskortól, örök időkből voltak; ez Krisztus örökkévaló származására utal, és azt mutatja, hogy a Háromegy Isten készülődött, hogy előjöjjön az örökkévalóságból az időbe, az istenségével bejöjjön az emberségbe a Betlehemben emberként való megszületése által – Mik 5,2 [Kecskeméthy és angol ford. alapján].

B. A testet öltésének szakaszában Krisztus egyesítette, elegyítette és egybetestesítette a Háromegy Istent a háromrészes emberrel – Lk 1,35; 2,40. 52; Jn 14,10-11; 1,14.

C. A testet öltésének szakaszában Krisztus kifejezte az emberi mivoltában a bőséges Istent az Ő gazdag tulajdonságaiban az Ő aromatikus erényein keresztül:

1. Az Ember-Megmentő emberi erényei – törődő szeretet, kedvesség, türelem, irgalom és megértés – megmutatkoztak egy bűnös asszonnyal való közössége során; az Ő isteni tulajdonságai is megmutatkoztak – különösen azok a tulajdonságok, hogy isteni hatalma van egy ember bűneinek a megbocsátásához, és hogy békességet ad a megbocsátott bűnösnek – Lk 7,36-50.
2. Az Ember-Megmentő, mint a jó szamaritánus, lejött arra a helyre, ahol a judaista rablók sebzett áldozata nyomorúságos és haldokló állapotában feküdt; Ő szánalomra gerjedt az emberi mivoltában az istenségével, és gyengéd gyógyítást és megmentő gondoskodást nyújtott neki, teljesen kielégítve a sürgős szükségét – 10,25-37.
3. Amikor Krisztus megfeszíttetett, a két, Vele együtt megfeszített gonosztevő egyike azt mondta, „Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a Te királyságodban"; Jézus azt mondta neki, „Bizony azt mondom neked, még ma Velem leszel a paradicsomban"; ez megmutatja az Ő gondozó emberi erényén keresztül kifejeződő, örökkévaló és válogatás nélküli szeretetének isteni tulajdonságát – 23,42-43.

D. A testet öltése szakaszában Krisztus elvégezte az Ő mindent tartalmazó törvényes megváltását a kereszthalála által:

1. Az Ő törvényes megváltása Isten igazságossága szerint való mint Isten megmentésének eljárása Isten igazságos törvénye bűnösökkel szembeni követelményeinek megelégítéséhez – Róm 1,17a; 3,21-26; 9,30-31.

2. Ez azt szolgálja, hogy bűnösök megbocsátást nyerjenek Isten előtt (Lk 24,47), megtisztuljanak (Héb 1,3), megigazuljanak (Róm 3,24-25), megbékéljenek Istennel (5,10a), és helyzetileg megszentelődjenek Istennek (1Kor 1,2; Héb 13,12), ezáltal alkalmassá téve és elhelyezve a hívőket ahhoz, hogy élvezzék Isten organikus megmentését, és belépjenek Isten magasabb rendű kegyelmébe Isten örökkévaló ökonómiája megvalósításáért és Isten legvégső céljának eléréséért (Róm 5,10. 17. 21).

III. A második szakaszban, az Ő befoglalásának szakaszában, a feltámadásától a gyülekezet hanyatlásáig, Krisztus a következő legfőbb dolgokat végezte el:

A. Megszületett a feltámadásban, hogy Isten elsőszülött Fia legyen; Dávid magjának Isten Fiává válása arról a folyamatról szól, amelyben Krisztus feltámadás által megbizonyíttatik Isten elsőszülött Fiának; ez Istennek az evangéliuma, amelyre Pál el volt választva – 1,1-4:

1. Testet öltés által Isten egyszülött Fia az istenségében (Jn 1,18) felvette a hústestet, az emberi természetet, amelynek semmi köze sem volt az istenséghez; az emberségében Ő nem volt Istennek a Fia.
2. Feltámadás által az emberi természete megszentelődött, felemeltetett és átformálódott; a feltámadásban az Ő embersége megistenesült, „fiúsítva" lett, ami azt jelenti, hogy megbizonyíttatott Isten Fiának, Isten elsőszülött, istenséggel és emberséggel egyaránt rendelkező Fiává válva – Róm 8,29; Csel 13,33.
3. Az istenség, a szentség Szelleme, Krisztusban az Ő halálában működésbe lépett, és a feltámadásban Ő „kivirágzott", hogy Isten elsőszülött Fia és az életet kitöltő Szellem legyen, átadva belénk az Ő isteni életét, hogy a sok atyafiává tegyen minket – Róm 1,4; 8,29; 1Kor 15,45b.
4. A prototípus Isten elsőszülött Fia, a reprodukció pedig Isten sok fia, a prototípus tagjai, hogy az Ő Teste legyenek, amely az Új Jeruzsálemben teljesedik ki – Kol 1,18; 1Pt 1,3.
5. Krisztus már megbizonyíttatott Isten Fiának, de mi még mindig a megbizonyítás folyamatában, a „fiúsításunk", megistenesülésünk folyamatában, vagyunk – Róm 8,28-29:
   a. A feltámadásban Krisztus az emberségében megbizonyíttatott Isten Fiának, és egy ilyen feltámadás által mi is abban a folyamatban vagyunk, amelyben megbizonyíttatunk Isten fiainak – 11. vers.
   b. A megbizonyítás folyamatának kulcsa a feltámadás, amely a bennünk lakozó Krisztus mint a felemelkedő Szellem, a megbizonyító Szellem, az élet ereje a szellemünkben; sürgősen meg kell tanulnunk, hogyan járjunk a szellem szerint, hogyan élvezzük és tapasztaljuk meg a megbizonyító Szellemet – Jn 11,25; Róm 8,10-11; Csel 2,24; 1Kor 15,26; 5,4; Róm 8,4. 6. 14.

B. A testet öltött Krisztus, az utolsó Ádám, a megelevenítő Szellemmé vált – 1Kor 15,45b; Jn 6,63; 2Kor 3,6:

1. A *befoglalás* szó használatát a *magában foglaló [tartalmazó]* szó használatára alapozzuk – az, hogy Krisztus, mint az utolsó Ádám, a megelevenítő Szellemmé vált, azt jelentette, hogy Ő a mindent tartalmazó [mindent magában foglaló] Szellemé vált – Fil 1,19.
2. A megelevenítő Szellemet, aki a pneumatikus Krisztus, úgy is nevezik, hogy az élet Szelleme (Róm 8,2), Jézus Szelleme (Csel 16,7 [Csia]), Jézus Krisztus Szelleme (Fil 1,19), és az Úr Szellem (2Kor 3,18 [angol ford. alapján]).
3. Krisztus szolgálata a befoglalás szakaszában a megelevenítő Szellemként a Róma 8-ban tárul fel, amely megmutatja, hogy a Háromegy Isten élete – mint az élet Szellemének törvénye, amely kitöltetik a háromrészes lényünkbe – az élet embereivé

tesz minket, hogy Isten fiai és Krisztus tagjai legyünk, és így Krisztus Testét alkossuk az Ő kifejeződéséért, ily módon betöltve Isten eredeti szándékát – 1Móz 2,7. 9; Róm 8,14; 12,5:

a. „Az élet [görög: *zoe*] Szellemének törvénye Krisztus Jézusban megszabadított engem a bűn és halál törvényétől" – 8,2 [angol ford. alapján].
b. „Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test holt a bűn miatt, a szellem azonban élet [görög: *zoe*] igazságosság miatt" – 10. vers [angol ford. alapján].
c. „A szellem gondolata [...] élet [görög: *zoe*] és békesség" – 6. vers [angol ford. alapján].
d. „Ha Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti [a görög *zoe* szó a gyökere] a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által" – 11. vers.

C. A feltámadásában Krisztus újjászülte a hívőket a Testéért – 1Pt 1,3:
1. A pneumatikus Krisztus Isten elsőszülött Fiává és a megelevenítő Szellemmé vált a hívők újjászületéséhez, Isten sok fiává téve őket, akik Istentől születtek Ővele együtt az egy univerzálisan nagy szülésben Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által.
2. Krisztus összes hívője egy Szellemben Krisztus egy Testébe meríttetett be, és ezzel az egy Szellemmel itattatott meg Krisztus Teste alkotmányához – 1Kor 12,13.
3. A feltámadásában Krisztus mérték nélkül adta Magát mint a mindent tartalmazó Szellemet Isten beszédeinek a szólása által – Jn 3,34.

IV. A harmadik szakaszban, az Ő felerősödésének szakaszában, a gyülekezet hanyatlásától az Új Jeruzsálem kiteljesedéséig, Krisztus felerősíti az organikus megmentő munkáját, létrehozza a győzteseket, és kiteljesíti az Új Jeruzsálemet:

A. A gyülekezet hanyatlása miatt Krisztus mint a megelevenítő Szellem hétszeresen felerősödött, hogy a hét Szellemmé – a hétszeresen felerősödött megelevenítő Szellemmé – váljon – Jel 1,4; 3,1; 4,5; 5,6.

B. Krisztus mint a hétszeresen felerősödött megelevenítő Szellem felerősíti az Ő organikus megmentő munkáját, hogy megmentse a hívőket:
1. A formális gyülekezeti élettől, valamint az Úr iránti első szeretetnek, a mécstartó ragyogási kapacitásának és Krisztus mint élet élvezetének az elvesztésétől a gyülekezetben Efézusban – 2,1-7.
2. A vereségtől, amely ízelítőhöz vezet a második halálból a gyülekezetben Smirnában – 8-11. vers.
3. A világiasságtól a világgal való egyesülésben mint egy házasságban, valamint Bálámnak és a nikolaitáknak a tanításától a gyülekezetben Pergámumban – 12-17. vers.
4. Paráználkodástól, bálványimádástól, démoni tanítástól és sátáni mélységektől a katolicizmusban, amelyet a gyülekezet Thiatirában jelképez – 18-29. vers.
5. A szellemi haláltól – halottaktól és haldoklástól – a protestantizmusban, amelyet a gyülekezet Sárdisban jelképez – 3,1-6.
6. A korona elvesztésétől, amely már el lett nyerve a „testvérgyülekezetiségben" [a „brethrenizmusban"], amelyet a gyülekezet Filadelfiában jelképez – 7-13. vers.
7. A langymelegségtől és Krisztus nélküliségtől a leromlott „testvérgyülekezetiségben", amelyet a gyülekezet Laodiceában jelképez – 14-22. vers.

C. Ha győztesek akarunk lenni, akkor helyre kell állítanunk, fenn kell tartanunk, és fejlesztenünk kell az Úr iránti első szeretetünket:

1. Az első szeretet elhagyása jelenti a gyülekezet kudarcának forrását és fő okát a korszakok során – 2,4-5.
2. Amikor az első szeretettel szeretjük az Úr Jézust, az azt jelenti, hogy minden dologban megadjuk Neki az első helyet; meg kell adnunk Krisztusnak az első helyet, az előkelőséget, minden dologban és minden ügyben, mindennek tekintve Őt az életünkben – Kol 1,18b.
3. Senkit és semmit sem szabad az Úr felett szeretnünk, ebbe a lelki életünket is beleértve – Mt 10,37-39; Jel 12,11.

D. A hanyatlástól a hétszeresen felerősödött pneumatikus Krisztus beszéde által és a győztes szenteknek a szellemükben történő életvitele által nyerünk megmentést – 2,1. 7; 1,10; 4,2; 17,3; 21,10.

E. Krisztus hétszeresen felerősödött mennyei szolgálatának céljai: a menyasszony teljes elkészítése Krisztus számára (19,7-9), a menyasszonyi hadsereg megalakítása (11-21. vers; 17,14), a Sátán megkötözése (20,1-3), Krisztus és Isten királyságának a bevezetése (4-6. vers) és az Új Jeruzsálem kiteljesítése (2,7; 21,2).

F. Az a végkifejlet, hogy a végső fokon kiteljesedett Szellem mint a feldolgozott Háromegy Istennek a kiteljesedése a Vőlegénnyé válik, és a győztes szentek összessége a megváltó Isten és az Ő megváltott embere közötti egyetemes szerelmi történet menyasszonyává válik a teljes Szentírás befejezéseként – 22,17a.

G. Meg kell fontolnunk a felerősödésnek ezt a kérdését, és mindenre elszántan imádkoznunk kell az Úrhoz, azt mondva, „Előre akarok lépni a befoglalásból a felerősödés felé. Uram, Te hétszeresen felerősödtél, és most imádkozom, hogy én is hétszeresen felerősödjek, hogy felülkerekedjek a gyülekezet hanyatlásán, és így felépülhessen a Test, kiteljesítve az Új Jeruzsálemet" (*Megtestesülés, befoglalás és felerősödés*, 21. oldal).

© 2023 Living Stream Ministry